

Förbud

- Vilket är vårt viktigaste kommando?

NEJ! (eller FY!, bara man bestämmer sig för ett) som skall betyda "sluta upp med det du håller på med, invänta nytt kommando".

Exempel; 1) Hunden biter på skorna – Nej!, ge den ett tuggben – Varsågod! 2) Hunden drar i kopplet – Nej! – Gå fint!

Ditt nej! måste få effekt nog att hunden lyssnar direkt. Gör den inte det måste du förstärka dina signaler och visa att du är arg. Bäst förstår den signaler som liknar vargens – mörrende röst, stirrande ögon och framåtlutad kroppställning, samt **om** det behövs – ett stadigt grepp i nacken/kinden/örat/ryggen (vart du snabbt kommer åt). Viktigt då är att hålla kvar tills hunden ger sig, slappnar av, och absolut inte släppa om hunden nafsar.

Du måste då veta hur din hund är, hur mycket du måste ta i för att få fram ditt budskap.

Det viktigaste är att du visar att du är arg, och inte accepterar hundens felaktiga beteende. Lika

viktigt är det att vad du än gör för att visa att du är arg – så får det aldrig göra ont på hunden!

Smärta motverkar syftet direkt, och skapar bara mer problem – förutom att det inte är lagligt förstås.

När hunden gett sig, vänd den då bestämt ryggen, och vänta tills den kommer och fjäskar med bakåtstrukna öron och mungipor samt låg kroppställning. Om den inte vågar komma, locka då lite tyst. Ta sedan emot fjäsket med något tröstande ord och en klapp. Ge den sedan ett kommando som du vet att den kan, och beröm mycket när den gjort rätt.

Nästa gång den gör något fel, skall det räcka med ett nej!

Ett ständigt nej!ande gör att hunden habituerar, dvs ni blir en radioapparat som hunden lär sig att koppla bort och ni är inte en trygg flockledare.

Förbudsträning

Förbudsträning, dvs lära hunden vad ett nej! betyder under kontrollerade former gör man lämpligtvis med de två första punkterna under rubriken Ledarskap i vardagen.

Beröm

Beröm skall komma just som hunden utför det rätta beteendet, du har egentligen bara någon tiondels sekund på dig för att berömma rätt beteende.

Beröm skall kunna ges både när hunden finns vid din sida, och när den befinner sig på avstånd. Detta också för att säkerställa att man berömmar rätt sak.

Ex. inkallning – du ropar på hunden, och hunden tar sin första språng mot dig – DÄR ska berömmet komma. Då berömmar du att hunden svarade på ditt kommando och kommer. När hunden kommit fram till dig, berömmar du igen. Nu berömmar du att hunden kom ända fram till dig, och stannar där. Var tydlig i ditt beröm. Se till att berömma med en röst som skiljer sig från kommandon och korrigeringar.

Förstärk särskilt vid inläring, med godis eller leksak, för att höja motivationen ytterligare och förstärka den positiva minnesbilden av rätt beteende. Var dock noga med att berömma med rösten FÖRE du förstärker med godiset/leksaken. Din berömmande röst skall vara den primära belöningen för hunden.

Lägg gärna med hundens namn i berömmet, ex. Bra Fido!, för att få namnet förknippat med något positivt. Använd ALDRIG hundens namn i samband med korrigering eller förbud!